

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianae Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 22. Quae fuit prima origo & radix transgressionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Gene. 3.

LOCORVM COMMVNIVM
ter excludens, & diuinitatis excellen-
tiam falso promittens.

Tentaui autem eam de gula, de
vana gloria, & auaritia, per dictam
promissionem.

Est nempe duplex tētatio, exterior
scilicet, & interior: quę vltima quan-
doq; ab hoste tantum fit, sine peccato
tentati: quādoq; à carne, & tunc raro
est sine peccato: quę quia difficilior
est, quā exterior, qua homo ceci-
dit, ideo grauius puniendus erat.

At quamuis leuem habuit ad pec-
candum occasionem, quia tamen al-
terius suafione peccauit, ideo curabi-
lis fuit: non autem diabolus, quī nul-
lo suadente peccauit: maxime verò,
quia non tota angelica natura ceci-
derat, vti humana, per quam & ange-
lica ruina fuerat reparanda.

Matt. 22.

Præceptum autē Domini, de non co-
medendo, vtriq; datum, ad mulierem
& ca. 16. su per virum conuenienter peruenerat,
per Gene. eo q̄ ipsa viro subdita esse debebat:
quos & Deus fecerat, vt inuicē loqui
possent, & ab alijs (si essent) discere.

Caput 22.

Quę fuit prima origo & radix
transgressionis?

Primi

Primi primorum parentum peccati origo, fuit quedam presumptiois elatio, ex qua primo mulier, post vir in peccatum consensit: quæ quidem non diaboli suggestionem, sed opus tantum peccati præcessit.

Aug. lib.

11. cap. 18.

sup. Gene.

1. Cor. 14.

Rom. 5.

Quæ tamen aliter in animo mulieris fuit, ut quæ serpenti crediderit, non autem vir: unde & aliter quam mulier illectus fuit.

1. Tim. 2.

Hinc etiã & gravius peccavit mulier: tum quod serpenti contra Deum crediderit: tum quod elatè nimis se æqualè Deo fieri posse putavit: quod vir non fecit.

Denique etsi mulier peccavit ex ignorantia qua seducta est, vir autem seductus non est, non tamen ignoravit Dei præceptum: unde nec hinc excusari potest. Non enim omnis ignorantia excusat, sed invincibilis tantum: Vincibilis aut potius aggravat.

Psal. 82.

Phil. p. 2.

Porro cū hominis natura bona esset sine vitio, cōsensus mali ex libero voluntatis arbitrio processit, diabolo peccati illecebram suggerente.

Unde nec voluntas mala in quantum actus, peccatum præcessit: licet in quantum quedam natura seu naturalis potentia.